

॥ ८० ॥ परस्यापिराज्यानर्हत्वादवरोपणमुचितमित्याह श्वहताविति श्वहतौसारमेयचर्मकोशे ब्रह्मषेदः वषलेयुदे ॥ ८१ ॥ स्वाध्यायमधिकुर्वति श्वहताविति श्लोकं वेदवत्ख्यादयो नित्यं पठंतीत्यर्थः ॥ ८२ ॥ भवता हेतुना उपद्रवोराज्यभ्रंशे ॥ ८३ ॥ अर्थविभावकः जयाजितमर्थप्रदातुं तुमुण्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायां भितिण्वुल् ॥ ८४ ॥ वाचयित्वा आशीर्वादान् ॥ ८५ ॥ धार्तराष्ट्रादिति छेदः ॥ ८६ ॥ गा ध्रुवाससां गृध्रपक्षमयपुंस्त्ववतां संसेतुसम्यक्कृसेहेत ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ संजयादिभिः सहायैः त्विदिति विस्मयेन शिरश्चालने ॥ ८९ ॥ उपलब्धत्वा लब्धय ॥ ९० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाव

पौरजानपदाः सर्वे प्रायशः कुरुनंदन ॥ स वृद्धबालसहिताः शंसंति त्वां युधिष्ठिर ॥ ८० ॥ श्वहतौ क्षीरमासंक्तं ब्रह्मवावृषलेयथा ॥ सत्यं स्तेने वलं नार्यां राज्यं दुर्योध नेतथा ॥ ८१ ॥ इति लोके निर्वचनं पुरश्चरति भारत ॥ अपि चैताः स्त्रियो बालाः स्वाध्यायमधिकुर्वन्ति ॥ ८२ ॥ इमामवस्थां च गते सहास्माभिरिंदम ॥ हंत नष्टाः स्म सर्वे वै भवतो पद्रवे सति ॥ ८३ ॥ स भवान् रथमास्थाय सर्वोपकरणान्वितं ॥ त्वरमाणो भिनिर्यातु विप्रेभ्यो र्थविभावकः ॥ ८४ ॥ वाचयित्वा द्विजश्रेष्ठान् धैव गजसा द्रुपं ॥ अस्त्रविद्धिः परिचृतो भ्रातृभिर्हृदधन्विभिः ॥ ८५ ॥ आशीर्विषसमैर्वीरैर्मरुद्भि रिव वृत्रहा ॥ अमित्रांस्ते जसामृद्धन्मसुरानिव वृत्रहा ॥ श्रियमादत्स्व कर्ते यधात्तराष्ट्रान्महाबल ॥ ८६ ॥ नहि गांडीवमुक्तानां शराणां गांध्रवाससां ॥ स्पर्शमाशीविषाभानां मर्त्यः कश्चन संसेहेत् ॥ ८७ ॥ न स वीरो न मातंगो न च सोऽश्वोस्ति भारत ॥ यः संसेहेत गदावेगं मम क्रुद्धस्य संयुगे ॥ ८८ ॥ संजयैः सहैकेकैर्येष्टाणां वृषभेण च ॥ कथं स्विद्युधिकै र्ति यनराज्यं प्राप्नुयामहे ॥ ८९ ॥ शत्रुहस्तगतां रा जनं कथं स्विन्नाहरेर्महीं ॥ इह यत्नमुपात्स्य बलेन महता न्विताः ॥ ९० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनो भीमवाक्ये त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ९१ ॥ युधिष्ठिर उवाच असंशयं भारत सत्यमेतद्यन्मांतुदन्वाक्यशाल्यैः क्षिणोषि ॥ नत्वां विगर्हं प्रति कूलमेव ममानयाद्विष्य संनव आगात् ॥ २ ॥ अहं त्यक्षानन्वपधं जिहीर्षे नराज्यं सराष्ट्रं धृतराष्ट्रस्य पुत्रात् ॥ तन्मां शठः कितवः प्रत्यदेवीत्सु यो धनार्थं सुबलस्य पुत्रः ॥ ३ ॥ महामायः शकुनिः पार्वतीयः स भामध्ये प्रवपन्नक्षपूगान् ॥ अमायि नं मायया प्रत्यजैषीत्ततोपश्यं वृजिनं भीमसेन ॥ ४ ॥

दीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ९१ ॥ स एवमिति ॥ १ ॥ एवमम मयैव वः युष्मान् ॥ २ ॥ अन्वपधं अनुसृतवान् जिहीर्षन् हर्तुं विच्छन् शठः कूटपाशकर्तृत्वात् कितवोद्युतकारः ॥ ३ ॥ प्रवपन्नपातयन् अक्षपूगान् पाशसमूहान् वृजिनंदुःखदं व्यसनं ॥ ४ ॥ स एवमिति ॥ १ ॥ ॥ ९३ ॥